

Yetti

Lubomír Jarolín
Kredenc, Nižná

♩ = 194

Po - čul som v roz - hla - se sprá - vič - ku ma - lič - ku,
Tam, kde je čis - tý vzduch, kde nie je mest - ký hluk,
čí - tal som v no - vi - nách tiež riad - kov pár, a - by sme v prí - ro - de
bra - lá sa tý - ka - jú ob - la - kov, už skrý - va sa ma - ji - tel'
na kaž - dom chod - níč - ku po - moh - li za - cho - vať jej čis - tú tvár.
ob - rov - ských nôh a rúk, sne - ho - vých po - lí báj - ny snež - ný muž.
Refrén Ye - tti, Ey - tti, je to náš Ey - tti, sprá - va tá
do sve - ta é - te - rom le - tí. Zla - to pros - pek - to - rov zo všet - kých
sek - to - rov sot - va však hod - no - tu ta - kú - to má. Tak, a - ko O - ra - va,
čo a - ká bo - ľa - vá, čis - tý vzduch a k to - mu Ye - tti - ho má.

2. Tam, kde je čistý vzduch, kde nie je mestský hluk,
bralá sa týkajú oblakov, už skrýva sa majiteľ obrovských nôh a rúk,
snehových polí bájny snežný muž.
3. Pobalím koláče, navštívim Roháče, vetrovku, vibramy aj batoh mám.
V skalách aj na horách, na snehových poliach
bájneho Yettiho sám vyhľadám.
4. Tak čistím chodníčky, cesty aj studničky, keď zrazu predomnou stojí on sám.
Ruku mi podáva, vraj ma rád spoznáva.
Prijať vraj pozvanie od neho mám.

Refr.:

Yetti, Yetti, je to sám Yetti. U nás ho poznajú aj malé deti.
Hojdá ich na ruke, pohrá sa na lúke a večer do skál zas odchádza spať.
Nik sa ho neľaká, veď toho tuláka každý z nás má ako priateľa rád.